

Adrian Christescu s-a născut în 1968 în Târgu Mureș. A absolvit Liceul „Alexandru Papiu Ilarian” (1986), a urmat cursurile Facultății de Hidrotehnică din Iași (1988-1993) și pe cele ale Facultății de Drept din cadrul Universității „Mihail Kogălniceanu” (2004-2008). Din 1992, a lucrat în vânzări pentru diverse societăți comerciale, iar în prezent este managerul propriilor sale companii. A colaborat în calitate de editorialist la *Ziua de Iași* (2006-2007), după care și-a continuat activitatea publicistică pe blogul personal. Volumul său *Trofeul* (povestiri, 2011) a primit premiul pentru debut în proză la Salonul Internațional de Carte din Iași. Este autorul romanului-thriller *Destinul lupului singuratic* și a tradus din limba maghiară volumul *Orașul visurilor* de Ildikó Judith Jung.

Foto copertă: www.shutterstock.com

Design copertă: CRYO web&advertising

© 2017 by Editura ADENIUM

Această carte este protejată de legea copyrightului. Reproducerea, multiplicarea, punerea la dispoziția publică, precum și alte fapte similare efectuate fără permisiunea deținătorului copyrightului constituie încălcări legislative cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc în conformitate cu legile în vigoare.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

CHRISTESCU, ADRIAN

„Dragoste” și spațiu locativ: comedie / Adrian Christescu. -

Iași: Adenium, 2017

ISBN 978-606-742-284-9

821.135.1

ADRIAN CHRISTESCU

Personajele

„Dragoste” și spațiu locativ

– comedie –

ADENIUM
2017

Cuprins

Actul I	7
<i>Scena I</i>	7
<i>Scena II</i>	18
<i>Scena III</i>	36
 Actul II	 51
<i>Scena I</i>	51
<i>Scena II</i>	81

Personajele

Iancu Șumudică (60-65 de ani) – grefier la Tribunalul Militar, socru mic;

Liliana Șumudică (în jur de 60 de ani) – soția lui, soacră mică;

Gigi Țăpău (60-65 de ani) – șofer, socru mare;

Geta Țăpău (în jur de 60 de ani) – soția lui, soacră mare;

Adela Țăpău, fostă Șumudică (în jur de 30 de ani) – asistentă medicală;

Ghiță Țăpău, soțul Adelei (în jur de 30 de ani) – polițist;

Flaviu Popescu (în jur de 40 de ani) – doctor ORL, amantul Adelei;

Mariana Ionescu (în jur de 30 de ani) – avocată, amanta lui Ghiță.

Personajele

Actul I

Scena I

(O sufragerie mare de bloc, cu o masă de șase persoane plină cu de toate, pregătită pentru sărbătoarea de Crăciun. Într-un colț, zărim un brad împodobit cu globuri și beteală, din al cărui vârf coboară patru panglici tricolore. Lângă el, un calendar de pe care se poate citi data în care ne aflăm: 24 decembrie. În fundal, se vede ușa bucătăriei, unde două femei trebăluiesc printre cratițe; zgomot specific. La masă, socrul mic, Iancu Șumudică, un tip slab și ciolănos, cu ținută marțială și îmbrăcat în pijama, fumează afectat și se uită la televizor. Socrul mare, Gigi Țăpău, mic și rotofei, îmbrăcat în trening, se învârte pe lângă masă și umple paharele de vin dintr-o stacană pusă pe bufetul pe care stă televizorul. Se aude soneria de la ușă.)

Iancu Șumudică: Ia vezi, cuscre, cine sună la ușă?
Te pomenești că or fi copiii!

(Cuscrul dă din cap ascultător și pleacă târșâindu-și papucii, cu cana în mână, spre ușa de la intrare,

pe care o și deschide. Se aud copii colindând, iar Gigi Țăpău stă în prag nedumerit, uitându-se la cuscrul său.)

„Deschide ușa creștine
Că venim din nou la tine
Drumu-i lung și-am obosit
De departe am venit.”

Iancu Șumudică: Ia dă-i afară, cuscre, hai sictir! Ia te uită la ei... O iau de cu dimineața și te freacă la cap de nu poți să mai faci nimica prin casă. Cum, bre, să te pătrundă spiritul Crăciunului dacă ăștia stau cu degetul pe sonerie toată seara? Eeei, asta-i bună...

Gigi Țăpău: Hai, gata, n-ai auzit? Hai, plecați... veniți la anu'... *(îchide ușa și se întoarce cu cana de vin în mână și se așază pe un scaun. De după ușă, colindele continuă – se aud înăbușit.)*

Iancu Șumudică *(cu glas ridicat, ca să se facă auzit peste colind):* Auzi, cuscre, ce zici, îi bagă DNA-ul pe toți hoții ăștia la pârnaie sau nu?

Gigi Țăpău *(dă din umeri nedumerit):* Ce să zic, cuscre? Să-i bage, nene, să-i bage. Da' e multă lume săracă și necăjită, bre. Dacă și pentru câteva kile de motorină trebuie să te ferești, rău am ajuns... Eheei *(se luminează la față)*, pe vremea Împușcatului era lumea mai de înțeles...

Era altceva... ba un bon de benzină... ceva piese de schimb... te-nțelegeai cu șefu' de garaj... Dădeai ăluia, dădeai ăluilalt... așa era rostu'...

Iancu Șumudică: Mda... așa era...

Gigi Țăpău *(continuând):* Da, dar îmi rămânea și mie destul, de ce să mânii pe Dumnezeu... A, și suta era sută! Și acum... Of! Nu mai știi cum să faci să te lipești de-o amărâtă de canistră... că ți-e și frică...

Iancu Șumudică *(il întrerupe):* Stai, bre, blând, că nu m-am referit la matale! Că doar iei de la patron...

Gigi Țăpău: Așa-i... așa-i...

Iancu Șumudică *(continuând):* Nu iei de la mine sau de la vecinul Costică...

Gigi Țăpău: Nu, Doamne ferește!

Iancu Șumudică: Păi vezi, e altceva... *(vehement)* Eu vorbeam de afaceriștii ăștia, neică. Toți particularii și escrocii ăștia de afaceriști! *(Devine tot mai vehement, ridică glasul)* Că nu e unu', bre, cuscre, măcar unu' de sămânță să facă banu' cu muncă cinstită! Nici vorbă... Uite cuscre, înțeleg, bagi, nene, mâna în miera țării

până la degetul gros (*arată*), hai, până la încheietură (*arată*), fie și până la cot, treacă de la mine (*se uită fix la Gigi, întinzând un deget acuzator*), da' bine mă nesimțitul și hoțul, chiar până-n umăr s-o bagi?!

Gigi Țăpău (*cam speriat*): Ce să zic, cuscre... eu...

Iancu Șumudică (*perorând, lovește cu pumnul în masă*): Bătu-i-ar Dumnezeu de nesătui! Că au furat-o pe biata țară la greu, de n-a mai rămas piatră pe piatră! Eheiii, avea dreptate nen-tu Vadim, Dumnezeu să-l odihnească...

Gigi Țăpău (*își face cruce*): Și să-l ierte...

Iancu Șumudică (*continuând*): Și... (*în crescendo, mai lovește cu pumnul în masă*) Ei, nu zicea bine: nu faci ordine în țara asta decât dacă-i împuști pe stadioane. Ca chinezii...

(*La auzul răcnetelor apar două capete curioase din bucătărie. Liliana, soacra mică, intră în încăpere cu o cârpă de șters în mână și cu un castron mare în cealaltă.*)

Liliana Șumudică: Iancule dragă, nu te inerva! Să nu-ți crape vreo venă că faci dezastru și mă lași singurică în ditai casa cu cuscrii! Ia mai termină cu Vadim ăsta și cu Împușcatul că-i păcat mare să vorbești despre asta acum, în sfânta zi de Crăciun.

Iancu Șumudică: Eheeei, dragă, te găsiși vorbind și tu! Iubitul matale de Iliescu l-a împușcat pe Împușcatu' în zi de Crăciun și nu-mi aduc aminte să te fi împiedicat asta să-l votezi la toate alegerile!

Liliana Șumudică: Hai, bărbate, ce a fost a fost... Nu te mai inerva că vin acuși copiii și găsesc atmosferă cu stres în casă.

Geta Țăpău (*din bucătărie*): Liliano, hai încoa' că mai avem platouri de aranjat... și trebuie scoasă și plăcinta din cuptor...

Liliana Șumudică: Bine, bine... (*însă parcă ar mai vrea să zică ceva.*)

Geta Țăpău: Hai, vino odată, ca acuși sosesc copiii... lasă-i pe bărbați cu politica lor, că de-abia au început...

Liliana Șumudică (*excedată; tare*): Bine, dragă, bine... (*mai încet, către Gigi, cu năduf*) Apăi, cuscre Gigi, să ți-o ție Dumnezeu, că altminteri e femeie cumsecade... da' zău, nevastă-ta parcă are două mâini stângi... eu am frământat cozonacii, eu am făcut sarmalele și friptura, iar ea... (*dă din mână a lehamite*) nu-i în stare să aranjeze niște platouri!

Gigi Țăpău (*timid*): Da' bine, cuscră, și Geta a făcut...